

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat princippet om *ne bis in idem*, proportionalitetsprincippet og forbuddet mod dobbelt straf, ligesom der gøres en ulovlighedsindsigelse gældende i forhold til EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra a).

Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse ved at pålægge den samme lovovertræder to bøder for den samme adfærd med støtte i to lovbestemmelser, der beskytter den samme retlige interesse, tilsidesætter princippet om *ne bis in idem* som fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 4, stk. 1, i protokol nr. 7 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og forbuddet mod dobbelt straf, der er rodfæstet i de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer. Sagsøgeren har desuden i henhold til artikel 277 TEUF gjort en ulovlighedsindsigelse gældende i forhold til EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra a), som giver Kommissionen mulighed for at sanktionere den samme lovovertræder to gange for en enkelt handlemdåde, der allerede er blevet sanktioneret efter fusionsforordningens artikel 7, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra b).

5. Femte anbringende om, at bøderne er ulovlige og tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

Den anfægtede afgørelse tilsidesætter EU-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, for så vidt som den pålægger sagsøgeren bøder til trods for, at der ikke foreligger uagtsomhed eller forsæt, og til trods for, at formålene med EU-fusionskontrolreglerne ikke på nogen måde er blevet bragt i fare. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 296 TEUF og artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved ikke at give nogen begrundelse for størrelsen af bøderne. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter ydermere proportionalitetsprincippet ved at pålægge en bøde nummer to i medfør af EU-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra a), for den samme handlemdåde, der allerede er blevet sanktioneret i medfør af EU-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra b). Endelig tilsidesætter bøderne proportionalitetsprincippet, eftersom der ikke i den anfægtede afgørelse er taget behørigt hensyn til alle relevante forhold ved fastsættelsen af bødernes størrelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1) (herefter »EU-fusionsforordningen«).

Sag anlagt den 11. juli 2018 — Bizbike og Hartmobile mod Kommissionen

(Sag T-426/18)

(2018/C 341/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bizbike (Wielsbeke, Nederlandene), Hartmobile BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved solicitor R. MacLean)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet fremmes til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2018/671 af 2. maj 2018 om at gøre importen af elektriske cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina til genstand for registrering⁽¹⁾ annulleres af de grunde, der er anført i stævningen.
- Europa-Kommissionen og eventuelle intervenienter tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn vedrørende de faktiske og retlige omstændigheder og følgelig en tilsidesættelse af artikel 10, stk. 4, litra c), i forordning 2016/1036 ⁽²⁾ og særligt kravet om, at det skal godtgøres, at importørerne havde en tilstrækkelig grad af viden om eller kendskab til dumping og skaden for EU-erhvervsgrænsen med henblik på registrering af importen.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning blev tilsidesat ved anvendelsen af artikel 10, stk. 4, litra c), i forordning 2016/1036.

Sagsøgerne har gjort gældende, at forordning 2018/671 tilsidesætter retssikkerhedsprincippet ved at fastsætte, at sagsøgerne skal anses for at have kendskab til den påståede dumping og skade, og at de skulle have kendskab til en faktisk situation, inden der vedtages retlige foranstaltninger.

Forordning 2018/671 tilsidesætter ligeledes princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at anlægge en fortolkning af kriteriet om kendskab i forordning 2018/671, der gør den ekstraordinære karakter af og kravene til processen for registrering af import ineffektive.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at det åbenbart urigtige skøn førte til en tilsidesættelse af artikel 10, stk. 4, litra d), i forordning 2016/1036 og artikel 16, stk. 4, litra d), i forordning 2016/1037 ⁽³⁾, eftersom der med henblik på at fastslå, at der forelå skade og en årsagssammenhæng med importen af den pågældende vare, ikke blev foretaget en vurdering af alle relevante beviser vedrørende de relevante økonomiske faktorer, der påvirkede EU-erhvervsgrænsenes resultater.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at sagsøgernes ret til forsvar blev tilsidesat derved, at de ikke blev givet en umiddelbar og rettidig adgang til de væsentlige indlæg, der blev indgivet af klagerne til skade for sagsøgernes mulighed for behørigt og effektivt at tilbagevise klagernes påstande vedrørende opfyldelsen af de retlige krav til den registrering af import, som skulle foretages.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at der manglede en tilstrækkelig begrundelse for hovedresultaterne i forordning 2018/671, som kunne berettige en registrering af import, og mere specifikt en passende begrundelse for, hvorfor der angiveligt ville blive forårsaget yderligere skade ved en fortsat stigning i importen fra Folkerepublikken Kina til angiveligt faldende priser, uden at der i tilstrækkelig grad blev taget hensyn til sagsøgernes anbringender om, at det modsatte var tilfældet.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/671 af 2.5.2018 om at gøre importen af elektriske cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina til genstand for registrering (EUT L 113 af 3.5.2018, s. 4).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8.6.2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).

Sag anlagt den 13. juli 2018 — BRF og SHB Comercio e Industria de Alimentos mod Kommissionen

(Sag T-429/18)

(2018/C 341/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: BRF SA (Itajaí, Brasilien) og SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (ved advokaterne D. Arts og G. van Thuyne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen